

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Laž ali mistifikacija?

e—. V budgetnem odseku državnega zbora je poslanec dr. Plener pri posvetovanji dispozičjskega fonda trdil, da tiskovni urad (Pressbureau) na nezasišan način svojo nalogo opravlja.

Dokaz temu je, pravi, uradni list v Ljubljani, ki dan za dnevom najspoštovanейše rodoljube mesta z najimpertinentnejšimi izrazi napada.

Mi kože uradnega lista v Ljubljani ne bomo branili. — To delo njemu prepuščamo; — opozoriti pa hočemo le one, ki čitajo uradni list, na to-le velikansko — trditev „velikega državnika“ in partibus pl. dr. Plenerja, katerega nevhvaležna domovina še zmirom nij poklicala na fauteuil finančnega ministra.

Mi, ki tudi dan za dnevom zaradi lagljeje prebave po kosilu uradni list z vso natančnostjo in pazljivostjo čitamo, katero nam dopušča spanec, nismo v zadnjih dveh letih nikdar našli, da bi ta nedolžni list koga bil napadel. In ravno s tem se odlikuje sedanji uradni list od njegovega sprednika pod gospodarstvom ustavovercev.

Našli smo pa še drugi razložek in ta je, da se dandanes malikom nemškutarske stranke ne kadi več tako, kakor se jim je kadilo, ko je bil še g. Suppantšitsch urednik uradnega lista in pohlevni sluga te stranke.

Se ve da, to je uže velik greh! — pa vendar, če tudi uradni list molči o zaslugah (?) naših Schreyev, Dežmanov, Schafferjev itd. in drugih interesantnih oseb te vrste, — je-li je poslanec opravičen trditi, da uradni list koga napada? — je-li se sme tako lagati na tistem mestu, kjer se posvetujejo resni možje o blagostanji avstrijskega ljudstva? in tako nesramno zlagati se?

Kdo je neki to g. dr. Plenerju, ki gotovo še nikoli nij videl naše stare tete „Laibacherice“, na nos obesil? — Bog zna kdo?

Bodoči finančni minister dr. Plener se preveč peča s svojimi finančnimi studijami, da bi se moglo misliti, da je on to storil iz lastnega prepričanja in iz lastne skušnje, temveč prav verjetno je, da mu je to povedal prijatelj — ki tudi „Tagespošto“ z lažmi tako pita, da se je le čuditi, da še nij razpočila.

Vendar bi pa gospod poslanec v prihodnost dobro storil, ko bi se preje prepričal, predno kaj trdi, je-li tudi vse res, kaj so mu poročali njegovi somišljeniki iz Ljubljane.

Mogoče pa je tudi, da mu je kdo ljubljanskega buteljna poslal s pristavkom, da je ta uradni list. — Potem pa à la bonne heure! G. dr. Plener Vi imate prav, Vi se niste zlagali!

Slovenski učitelji ptujskega okraja!*)

Vsakemu količak naobraženemu človeku je gotovo znano, kako blagodejno upliiva društvo ozioroma združevanje na posameznika, na posamezne stanove in kako osodepolno mnogokrat za blagobit celega naroda. Velike važnosti so združevanja gotovo v vsakem obziru, a tem večje pa še nam slovenskim učiteljem, ki smo tako rekoč samim sebi prepuščeni. Hočemo, da se različne nepotrebnosti, obstoječe še pri našem stanu, odstrane, rasprotno pa potrebnosti uvedo, in če hočemo blagodejno uplivati na blagobit naroda, iz katerega smo in kateri nas živi, treba nam je združevati se, da tako skupno z vednim terjanjem in zahtevanjem nekda gotovo dosežemo in si priborimo, kar posamezniku nikakor nij mogoče. Učitelji ptujskega okraja, poznati po vsem slovenskem svetu zaradi neustrašljive boritve za narodove svetinje, pokažite skupno kaj ste! Posameznik se lahko zatre, a združenim močem ne more škodovati nobena sovražna moč. Dojdite skupno dne 4. januarja 1883. l. k seji v Ptuj, in volite si

*) Prošeni so prav uljudn drugi slovenski listovi, da ta poziv ponatisnejo.

neustrašljive moči svojega stanu v odbor in predsedništvo svojega društva, kajti kakeršna glava, takšno telo. Sl. c. kr. okr. šolski svet pa se od strani sedajnjega odbora prav ponižno prosi, da imajo vsi tisti učitelji vsaki prvi četrtek v mesecu prosto, kateri se seje udeležijo in sedajšnji okrajni šolski svet nam tega gotovo ne bode odrekel. Tedaj v novem letu pogumno naprej v delovanji za narodni šolski napredek!

Ptuj, dne 14. decembra 1882.

Odbor.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. decembra.

V državnem zboru je v četrtek najprej budgetni odsek zdložil poročilo o vladinej predlogi, zadevajočej povišanje votiranega kredita za gradbo arlske železnice. Potem se brez debate vzprejme v drugem in tretjem čitanji postavljeni načrt o neznatnem predruženji dostavka k volilnemu redu glede galskih kmetijskih skupin. — Na to se nadaljuje specialna debata o obrtni noveli. Pri §. 24. ki govori o izkazu sposobnosti, unela se je dolga debata, ki pa v tej seji nij mogla biti še končana. Saj je pa tudi baš ta izkaz tolike važnosti in pomena, da se ne sme zdeti škode časa, ki se je uporabil za njega osvitljenje. Mej tekom debate dal je vladini zastopnik upanje, da se bode kar hitro mogoče izdelal in predložil postavljeni načrt o uredbi stavbenega obrta. Glede izkaza o sposobnosti poudarja Matscheko strogost postavbe, ki zahteva spričevalo o pouku in o delu. Neuwirth je iz obrtno pedagogičnih uzrokov za tak izkaz, ker to nij reakcionarna, nego prav demokratična upeljava. Sochor se boji, da bode baš ta izkaz za mnoge obrtnike nekaj zadržek, za druge zopet nesreča. Nasveti Löblich-ovi o potrjenji učnega in delavskega spričevala po predstojniku zadruge in o ustanovljenji posameznih obrtnih kamor se ne podpirajo zadostno.

V četrtek nastala je v ogrskem državnem zboru povodom specialne debate o šolskem

LISTEK.

III. pismo vrhniškega pohajkovalca.

Kaj bi Vam, gospod urednik, pravil, „koda sem hodil“ in kje sem bil, kar sem poslal bil tisto „sramežljivo“ pismo? Z doma sem bil, to je res. Ali moje popotovanje nij bilo tako imenitno, kakor marsikoga družega — „nomina sunt odiosa“, — da bi je vlačil od sejma do sejma in je razložil kupček pri kupčku. Kaj komu mari, kolikokrat so me ta čas tuje vrata po petah bile in koliko kruha od tuje matere sem v tem pojedel? Vina sem malo popil, to moram povedati, ali prosil bi, da mi gospod Spectabilis tega ne oponaša, kakor takisto oponaša gospodu Kretanovemu vsako kapljo vina; drugače bomo tudi mi gospoda Spectabilisa pošteno zavrtili, da je namreč „rojen nasprotnik centralnega“ — ne tako!... da je namreč „rojen nasprotnik“ vina in svinjine. Še jedno se imam zmeniti z gospodom Spectabilisom! Vsaj sedi sedaj za pečjo in predno še se izkoplje iz zapečka, mu jaz uže po-

vem, kar mu gre ter odnesem zdrave peté. Stvar je pa taka, da gospod Spectabilis zasluži nezaupnico. Kaj je dejal tam po leti? Kaj je pisal, ali ste uže pozabili? Dejal je in pisal je, da nas bo zbral dvanajstero ali trinajstero (trinajstero zato, če bi jeden odpadel, da bi jih ostalo še dvanajstero), in ti bi za „Slovenski Narod“ spisovali feljtone ali listke, ter zaslužili prihodnje leto sto goldinarjev, kolikor je bil baje vreden Malovrhov „Nov“, ki je vse kaj družega nego Turgenjevov „Nov“; potem, ker bi se po enakopravnostnem načelu sto goldinarjev teško razdelilo enakopravno mej dvajstero ali trinajstero feljtonistov, zato bi sto goldinarjev na simpoziji zapili, kjer bi bil v principu vsak enakopraven. (V resnici bi se pa enakopravnosti godila velika krivica, kajti moj slab želodec prenese le malo pijače in tako najbrž tudi gospod Spectabilis rajši pije vodo, ker vino vedno oponaša; na drugej strani pa vem, da je gospod Muhober-Mühelj zmirom žejen, in tako gotovo še kdo drugi izmej izvoljenih. Ali ta resnična krivica je le postranska stvar, poglavitno je to, da uživamo enakopravnost v principu!). Tako je govoril gospod Spectabilis, se ve da brez

„kritičnih opomenj“, in nas dvanajstero ali trinajstero imenoval po imenu. Mi smo molčali, kar je kazalo, da smo s predlogom merodajnim zadovoljni; to bo vedel tudi gospod Spectabilis, ker zna dobro latinski, ako se ne motimo. Molčali smo vsi drugi in nobeden nij odpril ust, nobeden si celo od tistih mal nij upal zaškrtniti s peresom, kolikor nas je bilo poklicanih, namreč dvanajstero ali trinajstero. Vsi smo čakali, kedaj da gospod Spectabilis skliče prvo sejo. Jaz sem bil ta čas moral oprtati svojo bisago ter iti naprej, oh le naprej; naročil sem doma, da mi imajo hitro brzojaviti, kadar pride povabilo od gospoda Spectabilisa. Ko stopim óni dan čez očetov prag, takoj pobaram ali nij nič. „Nič!“ Komu je to podobno? — sem mrmral, leto se bliža h koncu, nas dvanajstero ali trinajstero pa ne bo imelo sto goldinarjev, gotovo lepi denarci. In enakopravne pijače ne bo, in feljtonov tudi ne. Kdo je temu kriv, kaj vprašate? Gospod Spectabilis, ki je hvala Bogu zdrav in dobre volje, pa se ne zmeni za nas dvanajstero ali trinajstero, ki čakamo povelja njegovega. O, o, nezaupnica! Zatorej sem sklenil, peljati se v Zagreb na stroške bodočega kluba in pri vratih,

budgetu živahna in Magjare karakterizujoča jezikovna debata. V jedni zadnjih sej uže oglašil se je bil hrvatski poslanec Vučetić ter grajal, da hoté Magjari njegove rojake v Mejmurji siloj pomagjariti. Sedanja debata dela je Urvary-ju povod, da v nasprotju z izjavami Vučetića osvetli razmere po mejmurskih šolah, katere da so še vse hrvaške. 22 župnij in 10.000 duš, pravi Urvary, podredjenih je zagrebškemu nadškofu, in kaj da se v njih stori za ogrski patrijotizem in magjarski jezik se lahko razvidi iz govora Vučetićevega, kateri ima nadzorovati dotične šole. Zagrebški stolni kapitel ne ljubi posebno ogrski misleče duhovne, koje pusti stradati. To ne sme država več trpeti. S šolami tudi nij bolje; ljudstvo, pravi Urvary, želi madjarskih, zagrebških kapitel pa je upeljal Hrvatov prijazne knjige. Govornik predlaga konečno, da se ima Murski otok utelesiti magjarske dičezi. Tega govornika gorko podpira Bessenyeey, ki mej drugim pravi, da se Hrvatje motijo, ako mislijo, da bode Mejmurje, če se od njega odvrača magjarski jezik, zaradi tega kedaj zopet Hrvatov pripadlo. — Vučetić odgovori, da se je njegov zadnji govor slabo umel. On in njegovi somišljeniki se boré v Hrvatih za državno idejo in vendar morajo v tej zbornici marsikaj slišati, kar jedva zamore utrditi mejsebojno prijateljstvo. Tudi on in somišljeniki njegovi obsojajo z Magjari vred nazore Starčevićancev. On se ne ustavlja učenju magjarskega jezika, pa tugi hrvatski naj se ne preganjalo. Če hoté Mejmurci učiti se magjarsčine, naj se skrbi za učitelje, ki je umejo; ravno tako pa je tudi hrvaščina potrebna. Čakturnsko učiteljsko izobraževališče ne zadostuje ni kratko malo svojemu cilju. Nij res, da bi se bile upeljale knjige, katerih ne bi bil odobril stolni kapitel. V zadnji dotičnej seji, ko je skrajna levica napadala vse Hrvate brez izjeme, omenjal je Mejmurcev in povedal, kako silno delujejo nekateri magjarski agitatorji. On kot vrhovni nadzornik mejmurskih šol, je dobil izvestja, kako da se je sklenila korenita odprava vsega hrvatskega pouka. Pobijaje pritožbe o stolnem kapitu zagrebškem podarja konečno vzajemnost Hrvatov in Magjarov. — Ako magjarsko nasilstvo uže takim možem, kakor je Vučetić, izvablja ostre pritožbe iz ust, potem si je lahko misliti kako stopinjo da je uže doseglo.

Vnanje države.

Iz Rima se poroča, da je došel tja nadškof Sembratowicz in bode pri papežu v avdijenco vzprejet. Tudi nadškof Stadler iz Sarajeva se mudi ondudkaj.

Na temelji organičnih pravil obvezana je vzhodna Rumelija tri desetine svojih dohodkov oddajati Visokej Porti kot tribut. Evropski komisijon cenil je te dohodke na 800.000 turških lir, torej bi imela vzhodna Rumelija plačevati 240.000 lir tributa. Ker so se pa v zadnjih časih dohodki znižali pod 800.000 lir, predložil je guverner provinci jalnej skupščini nasvet, da naj bi se za naprej dolžni tribut računal na podlagi resnično dobljenih dohodkov.

Povodom parlamentarne petdesetletnice Gladstona poslal je rektor Athenskega vseučilišča v imenu grške mladine rečenemu prvemu ministru adresu, v katerej se izraža upanje, da bi naj Gladstone še dolgo vrsto let deloval v prid svojej deželi, slovstvu, civilizaciji in vsem zatiranim narodnostim. Grški poslanik v Londonu je Gladstonu prijavil, da se boče v Athenah spomin na Gladstona povečicati z marmornim spomenikom.

ko bodo gospod Spectabilis baš najzložniše sedel za pečjo, lepo ponižno vprašati: „Gospod, ali bo kaj, ali ne bo nič, ali ka-li?“ Kakšen odgovor bo, ne vem; to pa vem, da zamere ne bo.

Zamera je pri nas Slovencih dober kup in trdno blago, da se ne obdrgne z lepa. Kdor je pri nas kaj „pregrešnega“ napisal, tisti je in ostane grešnik, akoravno se nam je desetkrat spokoril in desetkrat svojo „pregreho“ popravil! In še po smrti mečemo kamenje za njim in ropotamo s svojo „nedolžnostjo“ nad njegovim grobom. Kristijane se delamo in katoličane, ljubezni in odpuščanja pa ne poznamo! Zamerljivi pa smo samo za svoje domače može. Ne tako pa proti zopernikom in pravim sovražnikom našega naroda. Tem napravimo najprvo toporišče in na-nje nataknejo ostro sekiro in potem jim vse vkup urinemo v roke, pa mahajo po nas, dokler se ne naveličajo, kar se pa navadno zgodi stoprav takrat, kadar jim mrzla roka odpove. Mi krivimo svoja hrbtišča in stokamo, in zamerimo jim celo malo! Kadar pa zopernik umre, takoj nam usahnejo vsi spomini na njegova hudobna dela in na naše bolečine, tisto malo zamere skopni in mi

Dopisi.

Iz Belokrajne 14. decembra. [Izv. dop.] (Davorin Štrumbelj †)

Dolgost življenja našega je kratka,

— — — — —
Odprta noč in dan so groba vrata,
Al' dne nam ne pové nobena prat'ka.

Tako poje naš slavni pesnik-velikan dr. Fr. Prešeren. Zares, kakor pada v jeseni velo listje raz drevo, tako seka tudi neusmiljena Parka britke rane životu narodov, družin in društev. Zopet uničila je smrt mlado, upapolno življenje; — v 7. dan t. m. preminul je še le 29letni duhovnik gospod Davorin Štrumbelj, kaplan v Metliki.

Priprostitih staršev sin, rojen v okolici ljubljanskej v podnožji mogočnega Krima, poda se v bližnje mesto, nabirat si za življenje zakladov vednosti na ondotno gimnazijo. A uže v zgodnej mladosti prestavi ga osoda mej drug svet, na obrežje gvarnerskega zaliva mej bratovski narod hrvatski, v prijazno Reko. Tu najde priliko spoznavati sosednji narod, priučiti se njegovega jezika, in občudovati njegovo bogato književnost. Po dovršenih študijah vrne se v svojo domovino in ustopi v bogoslovje.

Končavši bogoslovje poda se, vstreza je svojemu poklicu v jeseni predvlanskega leta službovat na mejo kranjsko-hrvatsko, na Faro pri Kostelu. Tu se mu zopet spolni želja občevati s toliko prijubljenim sosednim narodom, z narodom, od katerega se je pred štirimi leti tako težko ločil. A komaj so minuli trije meseci, odkar je zamenjal svojo prejšnjo službo z novo v Belokrajni, pozove ga glas Gospoda in preseli iz časnosti v večnost.

Prehladil se je, spolnjava dolžnosti svojega stanu, si nakopal nevarno vročinsko plućnico, in po kratke, hudej bolezni umrl za otrpnenjem pluč. V soboto dopoldne 9. decembra spremljali smo ga v veličastnem sprevodu, skazovaje mu poslednjo čast na zadnjem potu, v hladno zemljo.

Britko žalujejo po pokojnem njegovi sorodnik, vsaj so vanj stavili vso svojo nado; tugejemo njegovi tako malobrojni tovariši, ker smo v njem zgubili ljubljene brata in prijatelja, po njem žaluje Cerkev, žaluje domovina, ker je v njem zgubila nadepolnega služabnika in vernega sina.

Večna mu pamet! —

Iz Logatec 15. dec. [Izv. dop.] Naš narodni zasluženelec, g. J. Gruntar, pečal se je uže dolgo z mislijo ustanoviti v Logatci Čitalnico. Bilo jo je pa tudi trebé, kajti vse oblastnije okraja, da ne bodem našteval imen, preselile so se leta 1875 iz Planine v Logatec in s temi je prišlo semkaj mnogo inteligencije, ki nij imela tukaj nobenega ognjišča, okolu katerega bi se bila grela in pogovarjala. In letos nam je prijazna osoda dovedla novih močij, kakeršnih smo potrebovali, „duševnih celjakov“, kakor pravijo naši lokalni recenzenti. Prišel je z Dunaja g. Dr. Stanko Sterger za okraj-

nega zdravnika, z Vrhniko g. Bogdan Kobal za pristava in iz ljubljanskega bogoslovja duševnogibčni g. kapelan Lavrenčič. Se vé da, za Čitalnico je mnogo trebé, zlasti ker je skrbeti uže pri porodu, da bi ne bila mrtvo rojeno dete, kakor jih imamo v domovini žalibog le preveč. Celó osiveli narodnjaki so majali glave in rekali, da ne bode nič; z leti postaja človek pesimist. Pa Bog nad svojo „ubogo gmajno“ čuva: deželna vlada nam je potrdila uložena pravila brez premembe. S politiko se ne bodemo pečali. Čemu neki? V tej zadevi smo jednih mislij. Slovenec bodi bogaboječ, carju zvest in za narod goreč, goreč čez vsé! V tem so postava in preroki, in kar je več, je od greha. Ime Čitalnica so družabniki zavrgli, ker hočejo delati tudi za prosto ljudstvo; zaradi tega ustanovi se bukvarnica za razposodbo, petje za kmečko mladež in podučljiva predavanja o gospodarskih stvareh. Za dne 14. t. m. povabil se je bil osnovalni zbor. Pisatelj teh vrstic nij nikak hvalisač. „Rokoplosk in živijoklic“ ga malo gane. Sivo gleda in vidi las v jajcu. Toda tisti sinočnji osnovalni zbor ga je iznenadil. Vse uradnike od kraja imamo mej svojimi člani in jedini g. glavar, ki je rekel, da iz principa ne pristopi k nobenemu društvu, nam je obljubil gmotno in drugače dobrohotno podporo zavoljo cilja, katerega si je društvo postavilo. Dalje sta naša: oba gg. duhovnika, štirje župani, potem vsi odlični posestniki in trgovci z lesom obojih Logatcev, gornjega in dolnjega. Naj boljše bi znal povedati o vspehu prvega večera naš novoizvoljeni denarničar g. pristav Bogdan Kobal. Pogledal sem mu bil skrivaj čez ramo v njegove zapise, in čudo okroglega blagoslova je imel na pismih. Bogme! denar redi ljudi — in društva. Za predsednika bil je izvoljen g. dr. Sterger, kateremu pač ne bode težko pospeševati napredek našega podvzetja, kajti priljubljen je tukaj tako zeló, da če pravi malemu ali velikemu: „Hajdi!“ — tako pojde, in če pravi: „Hodi sem!“, pride semkaj. Tako poslušno vojsko je lahko komandirati! Za denarničarja sem povedal; drugi odborniki pa še nemajo odločenih poslov. Pravijo, da bode g. notar Gruntar podpredsednik, g. kapelan Lavrenčič pa za tajnika. Omeniti je še, da je mej odborniki tudi g. Matija Milavec, župan gorenje-logaški, ki tukaj uže trideset let županuje. To je stari „Kranjec“ v najblažjem pomenu besede. Naj bi županoval in odboroval pri našem društvu vsaj še drugih trideset let!

Poročal vam bodem sedaj večkrat, ker svest sem si, da naše društvo ne zamerje, kakor druge njegove sestrice po Slovenskem, ampak redilo se bode. Mnogaja ljeta!

Iz Kamniškega okraja 14. decembra. (Volitev v šolskih zadevah.) [Izv. dop.] Danes vršila se je dvojna volitev v Kamniku. Jedna za novi krajni šolski svet, in druga: dveh udov izmej učiteljev v okrajni šolski svet.

— — — — — Dalje v prilogi. — — — — —

spremimo ga k zadnjemu počitku in zapojemo mu slovensko nagrobnico „Nad zvezdami“. Dona, deus, pacem! Ali, Bože moj, kakšna je to ironija usode, ki maščuje se nad nemškutarsko rakvo s slovensko pesnijo! In kako pripravno orodje smo mi Slovenci za ironično to usodo!

In tako, gospod urednik, zaide človek nehote mej filozofe. Od smešnega pa do resnega je samo jeden korak. Časih pa tudi ne, na Vrhniki namreč. Dolgo smo mislili, da bo iz nekaj smešnega, divje smešnega, postalo nekaj resnega. Ali morála in lepo vedenje, to dvoje je tako raztegljivo, kakor paragrafi: kar je jednemu v pohujšanje, to je drugemu v zveličanje! Zatorej je boljše, da se pravda ne začne: dejala je očetovska skrb in previdnost. In tako se je tudi zgodilo.

Zima nas tare v hribih, zima, gospod urednik! Led je prepregel skoro vse studence in pri koritih nij dočakati, da bi bil vrč poln, tako počasi teče voda. Zima. Ali zima bo nas zapustila in prišla bode pomlad. Zima pa je uže zapustila beležniško pisarno in naredila prostor mladovini. Tako je bilo in tako bo. Stari mrjó in nasledniki pridejo. To nij nič

čudnega. Čudno pa je to, da tam, kjer je po zimi zmrzoval rogovilast in trnjev grm, je pa vzpomladi posuto polno bliščečega cvetja! Tako je v naravi. Tako je pa tudi v narodnem življenji. Sancta philosophia!

Natalija.

(Poslovenila Janja Miklavčič.)

Deset let pozneje.

(Dalje.)

VI.

Kazimir je uže davno to nameraval, a zašel je v svojih političnih razmerah v neugodne okoliščine. Zavidneži, ki so mu kmalu vzrastli v sovražnike, vedeli so ga tožiti pri caru in car je poslušal. Ravno ko je Kazimir prejel list od svoje matere, došlo mu je tudi poročilo, da je za nekaj časa sistiran svoje službe na carskem dvoru, ker se je pričela preiskava o njegovem delovanji. —

Ali tako hudó zadela ga je novica o Natalijinem stanju in navzočnost nje matere, da je skoro pozabil oni udarec. Neutegoma in brez premisleka,

Na prodaj

je nova hiša pri farnej cerkvi, jeden četrt ure od južne železniške postaje, s 4 sobami, 3 obokanimi kletmi in s 1/4 orala velikim vrtom, po zelo ugodnih pogojih. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (773—3)

Lepe in po ceni
klobuke in čepke,
kakor tudi
kožuhovino

prodaja (506—62)

Anton Krejči,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških ulic.

Vožne liste

priporoča po nizke ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Tržaška razstavina loterija.

1000 dobitkov
v vrednosti
gld. 213.550.

Loz 50 kr.

1000 dobitkov
v vrednosti
gld. 213.550.

1. glavni dobitek: v gotovem 50.000 gld. ali 8800 cekinov.
 2. glavni dobitek: v gotovem 20.000 gld. ali 3500 cekinov.
 3. glavni dobitek: v gotovem 10.000 gld. ali 1750 cekinov.
 4. glavni dobitek: ovratnik in uhani z briljanti, vrednost 10.000 gld.
- Štirje dobitki: Kinč od zlata z briljanti in biseri v vrednosti po 5000 gld.
Pet dobitkov: Različne stvari za kinč v vrednosti po 3000 gld.
987 dobitkov v vrednosti po 1000, 500, 300, 200, 100, 50 in 25 gld.

Srečkanje 5. januarja 1883.

Cena jednemu lozu 50 kr. (784—2)

Naročila s pridjanimi 15 kr. za poštino naj se pošiljajo na

TRST, P. Grande 2. loterijski oddelek tržaške razstave TRST, P. Grande 2.

Kdor hoče loze razprodajati, obrne naj se takoj na predstoječo

Lozi dobivajo se v Ljubljani pri slavnej kranjske eskomptnej banki, pri J. C. Luckmannu, Edv. Mahru in Jan. Ev. Bučarjevih naslednikih.

Konfekcija

J. W. STRECKER-JA

v Ljubljani, Kongresni trg,

krojaški izdelki za civil in vojaštvo,

odlikovan za svoje izdelke na tržaški razstavi
z zlato svetinjo.

priporoča svojo veliko zalogo najmodernejšega domačega in inostranskega modnega blaga. Vsa v njegovo stroko spadajoča dela, moška ali ženska, izgotovijo se umetno dovršeno po najnižjih cenah.

Posebno se priporoča prečastitej duhovščini za izdelovanje talarjev, dolgih sukenj (paldo), kateri hojo ne ovirajo, in izvrši vse lepo, dobro in prav ceno.

Z odličnim spoštovanjem

J. W. Strecker.

(766—2)

Ustanovljeno l. 1847.

J. J. NAGLAS-ova
tovarna za pohištvo

v Ljubljani,

Auerspergov trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvor),

sprejema kompletne oprave za bala, stanovanja in hotele od najbolj priproste do najčnejše izpeljave po najnižjih fabriških cenah z garancijo.

Ilustrovani cenilniki gratis. (642—22)

Veterinerni preparati

FRANA IV. KWIZDE v KORNEUBURGU,

c. kr. dvornega založnika in okrožnega lekarnarja.

V konjušnicah Nj. Veličanstev kraljice angleške in pruskega kralja, cesarja Nemčije in mnogih visokih oseb z izredno dobrim vspehom uporabljen ter odlikovan s kolajnami v Londonu, Parizu, na Dunaji, v Monakovem in Hamburgu.

C. kr. Korneuburški prašek za konje, rogato živino in ovce: uporablja se dobro za krmljenje pri rednem polaganju vsled večletnega iskustva, če živina ne je rada, če jej manjka mleka, za zboljšanje mleka, kot preservativ dihalnih in prebavljajnih težav podpira isti zelo naravno nasprotovanje živalij pri kužnih vplivih in zmanjša inklinacijo k smoliki in klanju.

C. kr. priv. restitucijski flujid (zmivalna voda) za konje. Kot krepilo pred in po velikem trudu, kakor tudi kot podpiralno sredstvo pri zdravljenju vnanjih poškodovalj, protina, trganja, pri zvitji, trpkosti žil in kit itd. — 1 steklenica gld. 1.30. (Le pravo, če je vrat steklenice z rdečim papirnatom odrezkom zapet, ki nosi moj facsimile in moja varstveno znamko.)

Kot krepilna krma za konje in govedo, da se zmedlele živali zopet pomorejo in da se hitreje redé. — Zaboječek a gld. 6 in gld. 3 in v zavitkih a 30 kr.

Kot vaselina konjskim kopitom proti krhkim in zdrobljivim kopitom. — Skatljica gld. 1.25.

Klej za kopita (umeten kopitski rog). — Palica 80 kr.

C. kr. desinfekcijski prašek za hleva, stanišča, ob jednem izvrstno sredstvo, da vzdrži gnojilno sol. — 1 zavitek a 1/2 kilo 15 kr., 1/2 zaboja gld. 1.40, 1/4 zaboja gld. 2.40.

Prašek za svinje, da pospešuje rejo in da se brzo opomorejo zmedlele živali, kakor tudi preservativ proti tekočemu vnetju. — 1 zavitek gld. 1.26, mal zavitek 63 kr.

Umivalno milo proti polnim boleznim domačih živalij. — 1 kositrena škatljica a 100 gramov 80 kr., — 1 kositrena škatljica a 300 gramov gld. 1.60. (615—3)

Pravi dobé se gori imenovani preparati pri naslednjih prodajalnicah:

V Ljubljani: W. Mayr, lekar; J. Svoboda, lekar; H. L. Wencel. V Loki: Karol Fabiani, lekar. V Celji: A. Marek, lekar; J. Kupferschmied, lekar; Karol Krisper; Fran Janesch, V Krškem: F. Böhmshches, lekar. V Kranji: Karol Savnik, lekar; Karol Puppo. V Tržiči: Otto Maly, lekar. V Wietingu: W. König.

Razez teh so zaloge v vseh mestih in trgih v kronovinah, katere se časih po listih oznanjajo.

Kdor mi ponarejalca moje zavarovane znamke tako skaže, da ga morem tožiti, dobi do 500 gld. nagrade.

John H. W. Hoffmeister

LOZI

ruščega

KRIŽA.

Prvo srečkanje uže 2. januarja!

V letu
3
srečkanja.

Glavni dobitek

2. januarja,
1. maja,
1. septembra.

gold. **200.000** a. vr.

Najmanjši dobitek 12 gld., naraste do 20 gld.

Izvirne srečke točno po uradnem borzinem kurzu.

Posamezne loze v petih četrtletnih obrokih po 3 gld.

Takojšnja igralna pravica uže k prvemu srečkanju dne 2. januarja.

Menjalnica administracije lista

(768)

WIEN,

Stefansplatz Nr. 9.

MERCUR

CH. COHN,

Wollzeile 10 u. 15.

Velika izbér zlatih in srebrnih

žepnih ur

vsakega izdelovanja. Ure z nihalom in viseče ure, francoske in ameriške vzbujevalce, celoletne ure, ure iz Švarcvalda, švicarske igralne stroje svirajoče 4 do 10 točk, z mandolino in brez nje, z ekspresivom na citre priporoča kot

primerna darila za Božič in Novo Leto

Josip Geba,

urar, v Slonovih ulicah šte. 11.

(789—1)

Pri vezilji.

Kupčija z volno in tapiserijskim blagom in predtiskarija v Ljubljani, židovske ulice hiš. št. 1,

Marije Drenik,

na tržaške razstavi odlikovana s

srebrno medaljo

priporoča svojo bogato zalogo: vezilj (štikarij) pričetih in izdelanih, za vezanje predtiskano omizno in drugo platenino; volno, preje, svile, koralde; vsakovrstno blago in orodje za vezanje, pletenje, vezenje in šivanje; volnate rute, nogovice, modrice, trakove: zrezlano, usnjato in drugo galanterijsko blago.

Pogrebni trakovi s zlatimi in srebrnimi napisi, predtiskarije, kakor tudi vsako drugo čast. naročilo izvršuje se takoj. (743—7)

!Za božična darila!

priporočam svoje lastne tovarniške izdelke, vse najfinejše pozlačene in pošiljam naznačeno blago vse s pravimi c. kr. cekini pozlačeno, da se ne dá ločiti od pravega zlata.

Urna verižica za gospode	3 gld. 50 kr.
Urna verižica za gospé	4 " — "
Garnitura gum.b za gospode	1 " 80 "
Garnitura gum.b za gospé	2 " 20 "
Garnitura, obstoječa iz broše in 2 uhanov, najnovejše baže	3 " 50 "
Narokvice za gospé	3 " — "

Prstani od pravega 6karatnega zlata z diamanti iz Sumatre, neločljivo od pravih diamantov, po 5, 6, 7, 8, 9 in 10 gld. (Pri prstanih naj se s papirnatim trakom naznani obsežnost prsta.)

Vse se pošilja s poštним povzetjem. Ako se denar z nakaznico naprej pošlje — franco.

Garantuje se za pet let.

(755—4)

GUSTAV SCHACK,

Eksportna trgovina, v Pragi — Weinberge, Česko.

Koresponduje se: slovensko, nemško, francosko, angleško in ogersko.

Razprodaja.

Pletenine, gamaše, nogovice, robei, rokovice, tricot-jopiči, kijklje iz filca, iz flanela in barhanta, zapestnice, ovratniki, zavratniki, najboljši francoski moderci, vezenine, čipke, trakovi, zavesni čopi, riš, baržun, pliš, atlas, tafet in vse v to stroko spadajoče blago.

Naročila se takoj popolno izvrše. Naposled prodaje se police in se dá prodajalnica v najem.

Z odličnim spoštovanjem

Ana Šinkovio

Mestni trg.

(729—7)

Bergerjevo medicinično milo iz smole,

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se v največ evropskih državah s sijajnim uspehom zoper

vsakovrstne oprhe na životu,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rdeč nos, ozebljino, potenje nog. — **Bergerjevo milo iz smole** ima 40% koncent. smole iz lesa ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje. — Da se prekanjenju izogne, zahteva naj se odločno **Bergerjevo milo iz smole**, ker se pazi na znano varstveno marko.

Pri trdovratnih poltnih boleznih rabi se mestu mila iz smole z uspehom

Bergerjevo med. milo iz smole in žvepla,

a zahteva naj se vedno samo **Bergerjevo milo iz smole in žvepla**, ker so inozemska ponarejanja neuspešni izdelki.

Kot milejše milo iz smole za odstranjenje vseh

nečistosti na polti

zoper oprhe na glavi in koži otrok in kot nepresežno kosmetično milo za umivanje in kopanje pri vsakdanjej rabi služi

Bergerjevo glicerín-milo iz smole,

imejoče 35% glicerina ter fino diši.

(38—24)

Jeden komad velja 35 kr. z brošurco vred. — Glavno zalogo ima lekar

G. HELL v OPAVI.

V zalogi v vseh lekarnah cele države. Glavne zaloge pa imajo:

V Ljubljani pri gg. lekarnih J. Svoboda, G. Piccoli, W. Mayer in J. pl. Trnkoczy. V Kočevju J. Braune. V Krškem J. Bomeker. V Idriji J. Wario. V Kranju K. Šavnik. V Litiji Jos. Beneš. V Novem mestu D. Rizzoli. V Radovljici A. Roblek. V Vipavi A. Konečný.

Ustanovljeno leta 1847.

Ivana Hoffa zdravstveno pivo iz sladnega izlečka

proti oslavljenju, siromaštvu na krvi, kakor tudi najboljšo sredstvo rekonvalescentom od vsake bolezni.

Ivana Hoffa koncentrirani sladni izleček

za na prsih in plućih bolne, za zastareli kašelj in neduho.

Tisoč priznanj iz vseh delov sveta je najboljši dokaz zdravstvene vrednosti Ivan Hoffovih sladnih preparatov.

Najnovejše zahvalnice.

G. Ivanu Hoffu, izumitelju po vsem svetu razširjenih preparatov iz sladnega izlečka, dvornemu založniku skoro vseh suverenov, Dunaj, I., Graben, Bräunerstrasse št. 8. Tovarna: Grabenhof št. 2.

Blagorodni gospod! S hvaležnostjo Vam javljam, da so Vaše zdravstveno pivo iz sladnega izlečka Ivana Hoffa ter Vaši Hoffovi sladni bonboni za prsa pri mojej bolezni izvrstno pomagali. Sedaj lahko glasno govorim, kašelj in bolečina v prsih mi ponužuje ter se nadejam, da bodem mogel skoro Vam na čast zaklicati: „Živio plemeniti gospod Ivan Hoff!“ Prosim Vas, da mi zopet pošljete 13 sklenic piva in jeden zavitek sladnih bonbonov. Znamenujem se odličnim spoštovanjem Trnovac (na Hrvatskem), 8. avgusta 1882.

Mihael Lovroec, učitelj.

Vaše blagorodje! Prosim Vas, pošljite mi zopet po poštнем povzetju 28 sklenic Vašega izvrstnega Iv. Hoffovega zdravstvenega piva iz sladnega izlečka in 5 zavitev Ivan Hoffovih sladnih bonbonov za prsa v modrem papirju. Ob enem Vam poročam, da sem vsled plućnega vnetja in jedno leto trajajočega bljuvanja krvi uže pet let bolehal na hripavosti in bodenju v dušniku; odkar pa rabim sladno pivo, se uže veliko bolje počutim ter upam, da bodem po daljšem uporabljenju popolnem ozdravil; sicer pa, če le moje zdravje vsaj tako ostane, kakor je sedaj, sem popolnem zadovoljen z zdravstvenim vspehom Vašega Iv. Hoffovega piva iz sladnega izlečka. Z najodličnejšim spoštovanjem Vam vedno udani

Eduard Kollman, zemljemerski nadzornik.

Maribor, 27. novembra 1882.

Glavne zaloge v Ljubljani: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Mih. Kastner.

V Kranju: Franjo Dolence; v Celju: Kupferschmidt, lekarnar; v Reki: G. Catti, lekarnar; v Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorni lekarnar; v Mariboru: P. Holasek; v Ptui: Kasimir; v Pulji: Monay; v Trstu: lekarnar J. Seravalle in F. S. Prinz.

Cene v Ljubljani: Zdravstveno pivo iz sladnega izlečka: 1 sklenica 56 kr., 13 sklenic 6 gld. 72 kr., 28 sklenic 14 gld. 58 sklenic 28 gld. — V zavitku iz Ljubljane: 6 sklenic 3 gld. 82 kr., 13 sklenic 7 gld. 32 kr., 28 sklenic 14 gld. 60 kr., 58 sklenic 29 gld. 10 kr. — Koncentrirani sladni izleček 1 sklenica 1 gld., 1/2 sklenice 60 kr. — Čokolada iz sladnega izlečka a 2 gld. 40 kr., 1 gld. 60 kr. in 1 gld. za 1/2 klg. — Bonboni iz sladnega izlečka za prsa po 60, 30, 15 in 10 kr. za zavitek; pri večjem naročilu popusti se v cenah.

Ivana Hoffa bonboni iz sladnega izlečka za prsa. Ivana Hoffa koncentrirani sladni izleček.

Pravi Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka so le v modrem zavitku.

V krajni šolski svet voljeni so vsi prejšnji, razen g. Murnika, ki je na novo. To je očitni dokaz, da uživajo dosedanja udje krajnega šolskega sveta popolnoma zaupanje pri ljudstvu in da je krajni šolski svet oziroma predsednik čisto korektno in dosledno postopal v vseh slučajih, zlasti v zadnjem burnem času. — Nekateri so sicer želeli dosedanje značajne moke nadomestiti večidel z omahljivci, katerih politika je: šviga, švaga — — —, ali za sedaj jim je spodletelo.

Nepričakovano možato volili so tudi gg. učitelji oziroma ggđ. učiteljice svoja zastopnika v okrajni šolski svet.

Mesto Cerarja in Golmajarja voljena sta gg. Čenčič in Letnar, oba vrla in značajna moža, ki se Simovemu terorizmu nijsta nikdar uklonila; učitelji se smejo zanesti, da se bosta vselej krepko potezala za njih interese. Ko je pri neki učiteljski konferenci Sima žalostnega spomina silil v g. Letnarja, naj bi svoj izvrstno sestavljen elaborat dal ponatisniti v „Schulzeitung“, mu je kar naravnost odrekel z motivacijo: da je zoper njegovo prepričanje v tak list kaj pisati.

Kaj pa čemo reči o teh, ki še sedaj tak list sprejemajo in nemčurski duh iz njega srkajo! — Ta volitev pomagala je tudi, da je bil tisti zloglasni „Abschied“ vendar le napačno adresiran in da se je še precej zdravega jedra ohranilo mej učiteljsvom našega okraja, česar pa gotovo nij Sima kriv. Toraj slava značajnim in narodnim volilcem!

Kandidiral je neki tudi vodja kamniške deške šole, toda učitelji mu še ne morejo zaupati, ker je še premalo poznan. Nečemo še soditi, naj navedem le fakta, da šolska deca pod novimi učitelji prepeva uže nemške pesni in da sedaj kamniška pošta 3 eksemplare „Laib. Schulzeitung“ več prevaža nego prej. Kdor želi pravega pedagoškega pouka, našel ga bode izobilo v domačih listih. Kateremu diši hrana iz lista, ki ga je vodilo odpadništvo in sovraštvo do vsega, kar je narodnega, tak obsodil se je sam in naj se ne imenuje narodnjaka. Sploh se koristolovno načelo: „s trebihom za kruhom“ malo priporoča in je kaj nevarno lavirati mej obema strankama, ker dandenes je treba odločnosti. Prihodnjost bo še bolj pokazala, kako se je oziralo na našega župana, ki je želel narodnih učiteljev. —

Naj omenim še, da dotični udje okrajnega šolskega sveta nijso še dobili odgovora na pritožbo, ki so jo naložili zaradi oficijelno neresničnega poročila g. Sime. Naj bi novi deželni šolski svet vzel to reč v roke, ker sicer bi g. Sima lahko mislil, da so za njega drugačne postave, ko za druge državljane.

Domače stvari.

— (Filharmonično društvo v Ljubljani) priredi jutri popoldne ob 5. uri v redutnej dvorani v spomin Beethovnovnega rojstva koncert, pri katerem sodeluje mej drugimi na glasoviru gospa Lucila Podgornik-Tolomei.

kakove nasledke utegnili bi to potovanje o tem za njega toliko neugodnem časi prouzročiti, napravi se na pot in hiti preko širne Nemčije k postelji umirajočega otroka. — V dolgih urah, ki je je presedel v kupéji premišljeva svojo osodo razvilo se je v razburjenem dubu v kratkih plamtečih podobah vse njegovo življenje. Kaj mu je pomagalo živeti leta in leta samemu, brez žene, brez otroka, le radi puble častihlepnosti! In sedaj je vendar zgubil vse, za kar se je trudil toliko časa, za kar je daroval soprogo svojo, prelomil prisego in vznemiril vest! In otrok njegov jedini umira sedaj v cvetu svoje dobe — in uzrok temu je on!

Sreče, za katero je tako strastno hrepenel — nij našel v nemirnem svojem življenji, sred političnih dvorskih homatij. Nikdár, sam si je to pripoznal, nij bil miren, zadovoljen, odkar je Lujizo pahnil od sebe.

Slednjič dospe v holandsko glavno mesto, a takoj se odpelje v Ševening. Naravnost k hčerci svojej ga vleče, nanjo misli neprestano — a boji se njenega pogleda, boji se onega očitanja, katero je nedavno sama izrekla.

— (Znamenje časa.) V posilni delavnici v Ljubljani ujeli so danes zjutraj ob 6. uri „kresnico“, katero so nam celo pokazat prinesli. V Postojini pa je preteklo nedeljo zvečer strela udarila v tamošnji „hôtel“ in razbila nad petdeset šip.

— (Občni zbor narodne Čitalnice novomeške) ne bo, kakor je bilo razglašeno 17. decembra, nego 26. decembra 1882 v dvorani narodnega doma v Rudolfovem.

— (Izpred porotnega sodišča.) Likavec A. 50 let star kmet, oče deseterim otrokom, katerih ima najstarejši 19 let, najmlajši pa tri mesece, zatožen je hudodelstva teške telesne poškodbe. Likavec, dosedaj nikjer kaznovan, zašel je v samotnej svojej vasi v Rakitni v okraji Vrhniskem dne 26. avgusta t. l. v Logarjevo krčmo. Tam so pili v družbi pogubno žganje. Likavec pozval je kajzarja Janeza Kržičiča, tudi očeta šesterih otrok, naj mu v kozarc naliže rakije (šnopsa). A ta mu natoči za šalo vode v kozarec, kar Likavca tako razsrdi, da s pollitersko steklenico udari Janeza Kržičiča po glavi, in nesreča je nanesla, da se je steklenica razbila in košček stekla pal je Kržiču v desno oko ter isto tako poškodoval, da je oslabil vid. Porotniki, po načelniku g. baronu Henriku Lazariniju iz Smlednika, ki je naznanil sklep porotnikov v slovenskem jeziku, so prvo vprašanje tikajoče se teške telesne poškodbe jednoglasno potrdili, drugo dodatno vprašanje pa, je li vsled poškodbe vid trajno oslabil, zanikali so s sedmimi proti petim glasom. Vsled tega obsodilo je sodišče z ozirom na mnoge olajševalne okoliščine Andreja Likavca na štiri mesece teške ječe, poostrene vsake štiri najst dnij s postom. Razen tega ima plačati obsojeni Likavec 30 gld. za zdravniške stroške.

— („Koledar in dnevnik za l. 1883“) priredil in izdal je jako marljivo g. J. Krajec v Rudolfovem in sicer v jako prikladnej in elegantnej obliki, da ta koledar ob jednem služi kot listnica. „Dnevnik“ pa je sestavljen po obliki ameriških „Block Kalender“, da ima vsak dan primeren prostor za razne beležke in notice. Ker je naša koledarska literatura še v povojih, živo pozdravljamo ta proizvod, želeč mu najboljši vseh, z vspehom pa tudi primerno popolnitev koledarja zlasti gledé slovenskih imen itd. Gosp. Krajec naznanja v tem koledarji, „da namerava izdajati tudi „Narodno biblioteko“ po primeru srbske narodne biblioteke in nemške universal-biblioteke v zvezkih po 4—5 pol obširnih po jako nizkej ceni“. Tudi to podjetje bode nam po godu, a obširneje govorili bomo, ko nam bode znan natančnejši načrt. Za sedaj pa prav toplo priporočamo koledar in dnevnik, kateremu je cena 70 kr.

— (Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) vabi svoje p. n. gospode društvenike v letni redni občni zbor, ki bo dne 24. decembra t. l. točno ob 2. popoldne sledečim dnevnim redom: 1. Letno poročilo odborovo. 2. Račun.

Dospevši v hotel, pozvé po svojej materi. Pozdrav njijin bil je kratek, mrzel! —

„Ali še živi?“ bilo je njegovo prvo vprašanje. „Dà, — a Poljakinja se ne gane z nje strani!“

„Prav ima!“ dé on hladno, „tam in nikdér drugje je njeno mesto. Z nesrečnimi sporočili sem obsut z vseh strani. V trenutku ko sem prejel od tebe list, došlo mi je tudi naznanilo, da sem odpuščen iz službe in se vódi preiskava zoper me.“

„In ti si vzlic temu ostavil Petrograd? Nijsi preudaril, da je to kakor beg, da se s tem značiš krivega!“ —

„Vse jedno mi je! Kaj mi pomaga sedaj, da sem na tvoj nasvet žrtvoval otroka in soprogo!“ —

„Na moj nasvet? — Ali nijsem vedno gledala za tvoj blagor?“

„Dà — moj blagor! Sedaj nijmam ničesar od tvojega blagra — kedó ve, li me ne čaka Sibirija? — A kjé je ona? Pelji me do nje!“ —

Gospa Moustiers naznanila je bolnici prihod očeta. Natalija je počivala v naslonjači, slabeja ko katerikrat popreji; mati se nij genila od nje. —

(Dalje prih.)

ski sklep za tekoče leto. 3. Proračun za leto 1883. 4. Poročilo o pogodbi, sklenjeni z društvenim gospodom zdravnikom in z lekarnicami ter odobrenje te pogodbe po §. 24. dr. pravil. 5. Volitev novega odbora in sicer: predsednika, 10 odbornikov in 3 namestnikov ter volitev društvenega senata. 6. Posamezni predlogi. Iz pridejanega poročila povzamemo, da šteje društvo 234 udov, da je imelo 798 gold. 28 krajc. dohodkov, 343 gold. 79 krajc. stroškov, da je tedaj ostanka 454 gold. 96 krajcarjev. To vse kaže, da društvo jako dobro napreduje in da je zares narodno ognjišče v Gorici in vse podpore vredno. Po pravilih in po želji društvenikov, kakor tudi drugih spoštovanih rodoljubov, namerava sedaj odbor društvu preskrbeti lastno zastavo — narodno trobojnico s podobo ss. apostolov Cirila in Metoda, katera si je društvo izvolilo za svoja patrona. Pa to more odbor napraviti le iz radodarnih doneskov, ker podporni zalog je še majhen in more le podpiri onesrečenih bolnih društvenikov služiti. Društveniki sami pa ne zmorejo potrebne vsote; zato se udani odbor zaupljivo obrača do prečastitih domoljubnih gospodov, da blagovolijo podariti kaj v ta namen. Vsaki znesek pobota se v javnih listih in vsakemu darovalcu posebej; društveniki pa bodo častitim darovalcem iz srca hvaležni za domoljubno pomoč. Darove za zastavo sprejema s hvaležnostjo udani

Odbor slovenskega bralnega in podpornega društva.

— (Duhovenske spremembe v tržaški škofiji.) Zadnja premestjenja so se nekoliko spremenila. G. Jak. Leben ne gre v Lavran; tako tudi g. Andrej Mikiša ne gre v Lindar; — oba ostaneta na svojih mestih. V Lindar gre g. Bl. Dekleva in na mesto njega v Hum g. Fr. Repič. — Duhovnjia Sočérge ostane prazna. — G. Fr. Pančur je definitivno imenovan za kateheta na pripravnici v Kopru. — G. Karol Kocijančič je umesten na župnijo Grišnjun.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 16. decembra. Pri mestnih volitvah so nemškutarski kričachi dr. Mihelič, dr. Bresnig in Pisk propali, kar smo Slovenci doseči hoteli. V falcijoznem taboru velika poparjenost.

Kolonj 15. decembra. Berolinski dopis v „Kölnische Zeitung“ pravi z ozirom na obširne železnične zgradbe v zapadnej Rusiji: „Mi radi verjamemo in gojili bi tudi trdno preverjenje, da so Rusi nam prijateljski naklonjeni, kakor je tudi brez dvojbe, da imamo mi trdno voljo, vzdržati obstoječe prijazne razmere. A vse one priprave, ki utegnejo služiti toliko za napad, kolikor za obrambo, silijo soseda k primernim protipripravam, sicer bi si vlada naložila težko odgovornost.“

Razne vesti.

* (Oče, sin in tri hčere v isti dan poročeni.) Kakor poroča v Lvovu izhajajoči „Proletin“ v 9. dan t. m., bili so v selu Dori pri Deljatinu v vzhodnej Galiciji v isti dan poročeni: prileten kmet udovec, njegov 24letni sin in tri hčere zaradi štedljivosti, ali kakor se je izrazil starejši ženin, „da se za vodko, muzikante in popa manj novcev izda.“

* (Sneg v Madridu.) Kakor se „Standard-u“ v 10. dan t. m. iz Madrida brzojavlja, bili so prebivalci tega mesta jako iznenadeni, ko so v jutro videli vse ceste in ulice pokrite s snegom, deloma po črevelj na debelo. Pravijo, da uže dvajset let nij bilo jednacega vremena. Tudi vsa okolica pokrita je s snegom in ta prizor je v Madridu velika redkost.

Poslano.

Današnji „Laibacher Wochenblatt“ pripoveduje mej drugimi abotnostmi, da sem jaz izstopil iz mestnega odbora ljubljanskega zaradi preprirov, katere sem imel po seji 1. t. m. z gosp. drom. Zarnikom. **Vse to je laž.** Jaz mej sejo z drom. Zarnikom nijsem nič govoril, po seji — in od dneva seje pa gosp. dra. Zarnika niti videl nijsem.

V Ljubljani 16. decembra 1882.

Fr. Potočnik s. r.

Tuji:

15. decembra.

Pri **Sloani**: Turad z Dunaja. — Dolenc iz Slapa. — Braun z Dunaja. — Engelhofer iz Gradca. — Braun z Dunaja.

Pri **Maliči**: Engelman z Dunaja. — Čella iz Zagreba. — Kran z Dunaja. — Niškol iz Brna. — Aengstl z Dunaja.

Dunajska borza

dné 16. decembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	75	gld.	85	kr.
Srebrna renta	76	"	55	"
Zlata renta	94	"	65	"
5% marena renta	90	"	20	"
Akcije narodne banke	824	"	—	"
Kreditne akcije	279	"	50	"
London	119	"	30	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	49	"
C. kr. cekini	5	"	67	"
Nemške marke	58	"	60	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	118	"
Državne srečke iz l. 1864	100	"	165	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	"	70	"
Ogrska zlata renta 6%	118	"	50	"
" " 4%	84	"	85	"
" " papirna renta 5%	84	"	05	"
5% štajerske zemljišče. odvez. oblig.	103	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	114	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	"	70	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	"	10	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	"	30	"
Kreditne srečke	100	gld.	174	"
Rudolfove srečke	10	"	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	115	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	216	"	75	"

Gospodu Franu Iv. Kwizdi, c. kr. dvornemu založniku in okrožnemu lekarnarju v Korneuburgu.

Vspehi, katere sem dosegel po večkratni uporabi Vaših živalskih lekov, bili so vedno najboljši, zato Vas prosim, da mi zopet pošljete: 8 zavitekov Vašega izvrstnega korneuburskega živalskega praška, 4 steklenice praška za rog in parklje ter jedno steklenico c. kr. priv. restitucijskega fluida.

Prav z veseljem bom vsakemu priporočal Vaše izborne veterinarne preparate.

Graščina Piesing, pri Burghausenu na Bavarskem v dan 26. marca 1870.

Ed. Jörg, oskrbnik graščine grofa Berchem-a.

Gledé prodajalnic opozarjamo na anonco „veterinarni preparati“ v današnji številki. (616)

Poslano.

Pozor!

Vsled močnih viharjev je pomuheljski lov (iz jeter teh rib se prideluje ribje olje) letos Lofotcem in Čuhoncem kaj malo prida prinesel in to malo ribjega olja, ki je bilo početkom sezije dobro, se je pozneje le prav počasi pridobivalo; zbog tega je cena ribjemu olju veliko bolj poskočila, kakor se je v začetku bilo in vsled tega je ponarjanje obilnejše, kot lansko leto. Pri nakupu je treba torej sedaj jako pazljivo biti; posebno najboljšje vrste ribje olje je mnogokrat pomešano z drugimi olji.

Slučajno posrečilo se je tukajšnjemu lekarnarju G. Piccolli-ju, da je koj s početka sezije naravnost iz severnih krajev dobil lepo zalogo tega olja ter je sedaj v prijetnem položaju, da zamore (dokler je še kaj blaga) prodajati naravno pomuheljsko olje in sicer tako dobro, kakoršno se ne dobi pri fabrikantih in veletržcih, ki svoje olje gotovo dražje prodajajo, kakor rečeni lekarnar Piccoli. — Sklenice s 1/4 kile po 60 kr.; 5 sklenic 2 gold. 50 kr.; 1 kilo 2 gld. (753—3)

Poslano.

Gospodu G. Piccolliju, lekarnarju v Ljubljani.

Veliko let uže zdravim mnogo boleznij z gonilnimi leki in skoro vedno z najboljšim vspehom.

Mej drugim ordinujem Vašo Francovo esenco, ki ima to posebnost, da prouzroča obilno izpraznenja, ne da bi dražila želodec in čreva, čeprav se rabi dlje časa.

Trst, v oktobru 1882.

Dr. Pardo, praktičen zdravnik.

Podpisani s tem potrjujem, da se Francova esenca, ki jo nareja lekarnar G. Piccoli v Ljubljani, zaradi svojega točnega in čudovitega učinka po mnogih bolnikih moje fare in okolice v raznih boleznih rabi, vedno s posebnim vspehom; zato izrečem omenjenemu g. lekarnarju to zasluženno javno zahvalo.

Pristavljam še, da ne mine dneva, ko bi ne prišel kedo k meni po sklenico te čudovite esence, katero imam vedno za svojo in družine rabo pri rokah.

Fianona (Istra), v oktobru 1882.

Anton Vlassich, župnik-kanonik.

Od Vas dobljenih 12 steklenic Francove esence je proti mojej dolgotrajnej bolečini v želodec, in tudi gospej Mariji Šašelj, pekarici v Mokronogu proti zaprtju jako dobro pomagalo, za kar se Vam najtopleje zahvalim.

Tudi še opominjam, da bom Vašo dobro Francovo esenco v teh krajih kar se bo dalo razširjal.

Z odličnim spoštovanjem

(694—8)

Miha Treffalt, užitrinski agent.

Mokronog, v februarju 1882.

Francova esenca, ki jo izdeluje G. Piccoli, lekar „pri angelji“ v Ljubljani, na Dunajske cesti, je pomagala uže tisočim ljudem, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem, ki jih izdelovalec dobiva. Ta esenca ozdravi boleznij v želodec in trebuhu, krč, božjast, trebušno in premenjavno mrzlico, zabasajoje, hemoroidje, zlatenico itd. ki so vse nevarne, če se v pravem času ne ozdravijo. 1 steklenica 10 kr.

Poslano.

(54—46)

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE GISSHÜBLER najčistije lužne KISELINE

poznate kas najbolj okrepljujuče piče,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želodca boolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,
kas I elastica za
probavila (PASTILLEN)

malazie kod Hinke Mattonija (Karlovi variu Českoj).

Na etiketo in zamah,
kakor kaže podoba,
treba ostro paziti.

MATTONI'S
GISSHÜBLER

Pri

J. Krajoji,

tiskarji in založniku v Novem Mestu,

je izšel:

Koledar in dnevnik za leto 1883,

posebno krasno in trdo vezan, s svinčnikom, cena 70 kr., po pošti 75 kr.;

potem

Žepni koledar za leto 1883,

v miniaturni-obliki z zlatim obrezkom, cena 20 kr., po pošti 22 kr.

Dalje elegantno izvedena slovenska

Viseča pratika za leto 1883,

cena 30 kr., po pošti 35 kr.

V isto ceno se dobiva tudi nemški

„Wandkalender“.

Imenovani koledarji dobivajo se pri založniku in v vseh knjigarnah na Slovenskem. (787—1)

Fortepiano,

glasovirji in pianino

se dobivajo pri

M. Marout-u,

zaloga glasovirjev, — v Gradišči št. 16.

Zdravilstveno

parfumerijsko blago.

Anatherinova ustna voda a 60 kr., Zobni prašek a 40 kr. priznana kot najboljša sredstva za čiščenje ust. — Pudra za dame, bela in rožna, izdelana iz najfinejše rižne moke, prav neškodljiva za kožo, v zavitkih a 10 kr. in v škatljicah a 40 kr. Esprit de Essbouquet, Heliotrope, Reseda, Violette za parfumiranje perila, robcev itd., v elegantnih miniaturni-flaconih s kovinskim zaporom a 40 kr. za komad. Glycerin-Crème, posebno vspešna pri razpokanih ustnih in praskah po roki, 1 flacon 30 kr. Kašilni papir, vžgan v sobi razširja prijeten duh, 1 zavitek 10 kr. Toaletno medeno-glicerinsko milo od Sarga, 1 kos 30 kr. Mandeljnovi otrobi, rabljeni mesto mila, store kožo nežno, fino in mehko, 1 zavitek 10 kr. — vse to prodaje in razpošilja

G. Piccoli,

lekarnar „pri angelji“ v Ljubljani na dunajske cesti.

Priznano izvrstne,

na

tržaške razstavi s srebrno svetinjo

odlikovane

voščene sveče

iz garantirano pravega, nepokvarjenega
čebelnega voska,

ponudijo

P. & R. SEEMANN

v Ljubljani. (636—10)

Izdelki, kateri nimaajo te postavno deponirane varstvene znamke, naj se kot ponarejeni koj vrnejo.

Cvet zoper trganje,

po dr. Maliči,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žilcih, otekline, otrple ude in kite itd., malo črna če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr., pravega prodaje samo

lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkoczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinskeje bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezvspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več daj niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit vspeh, da so se po kratkej rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni priporočam. Vašej blagorodnosti pa izrekam najprišrenejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Frane Jug,

(469—7)

posestnik v Šmariji p. Celji.

Zobobolje

vsake vrste

se sigurno in naglo ozdravi s pravo dr. Popp-ovo anatherin-ustno vodo, kar nam zopet dokazujejo naslednje vrstice:

Gospodu dr. J. G. Popp-u, c. kr. dvornemu zobozdravniku na Dunaji, notranje mesto, Bognergasse 2.

Moram Vam vendar poročati, kako da je Vaša slavnoznana anatherin-ustna voda presegla vsa moja pričakovanja.

Uporaba anatherin-ustne vode zadostuje, da se uteši tudi najhujše zobobolje tako, da se ne povrne več. Trpečemu človeštvu na dobro priporočam anatherin-ustno vodo pri vseh bolečinah na zobeh in v ustih kot doslej najboljšo. Pooblaščam Vas, da te vrstice uporabite, kakor Vas je volja, ter se znamenovam s posebnim spoštovanjem

V Trstu v dan 18. marca 1882.

(777—1)

Dr. Romualdo Bellioh, l. r.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Swoboda, G. Piccoli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, dalje pri trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M. Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček & Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Škofjeh Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; na Krškem: F. Bümches, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Novem mestu: D. Rizoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Črnomlju: J. Blazek, lekar; v Vipavi: V. Kordas, lekar; v Pontafu: P. Osaria, lekar.

Za Bogom imam se le Vašemu sladnemu ozdravljajočemu pivu, sladnej čokoladi in koncentriranemu sladnemu izlečku Iv. Hoffa zahvaliti za ohranitev svojega življenja.

Semolastno izgovorjene besede mnogih ozdravljenih.

Zahvala.

Po Iv. Hoffovem sladnem ozdravljajočem pivu življenju novarne telesne slabosti rošenega.

Ker je ta toli izvrsten izumek sladnega ozdravljajočega piva moje mater dejal bi smrti rešil, ponajal sem se lahko s tem s vso odločnostjo v tukajšnji občini in sem lahko s svojim popolnim prepričanjem vsakemu bolniku priporočal ta lek. — Nekemu kmetu, ki je tožil, da čuti bolečine v jetrah, v želodcu in deloma v pljučah ter me je vprašal za svet, sem priporočal, naj rabi to izvrstno sladno pivo. Prosil me je, naj bi takoj pisal ponjo, kar sem tudi koj v njegovej sobi storil. Prosim tedaj Vaše blagorodje, da pošljete kar hitro mogoče 26 sklenic sladnega piva in 10 zavitekov sladnega bonbona.

Sv. Jurij (nad Muravom).

Josip Fliess, nadučitelj.

C. kr. dvornemu založniku mnogih evropskih suverenov, gospodu

Ivanu Hoff-u,

c. kr. komisijskemu svetniku, lastniku c. kr. zlatega križca za zasluge s krono, vitezu visocih pruskih in nemških redov, Dunaj, fabrika I., Grabenhof 2., tovarniška zaloga: Graben. Bräunerstrasse 8.

Uradno

(629—11)

zdravstveno poročilo.

Dr. Seydel, štapski nadzdravnik.

Ivan Hoffovo sladno ozdravljajoče pivo (Malzextract-Gesundheitsbier) je izvrsten diatičen lek za rekonvalescente iz težkih boleznij, tudi za na praih bolne, ker ne vzbuja živcev; isto tako se prav posebno priporoča za boleznij v želodec in na hāmorrhoidah.

Manj ko za 2 gld. se ne razpošilja.

Glavne zaloge: V Ljubljani: Peter Lassnik, spec. trg.; v Reki: Nik. Pavačić, drog.; v Gorici: G. Christofoletti; v Mariboru: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v Ptuj: J. Kasimir, V. Sellinschegg; v Celji: J. Kupferschmidt, lekar.